

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) NR 1241/2012

z dnia 11 grudnia 2012 r.

zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 1138/2011 w sprawie nałożenia ostatecznego cła antydumpingowego i ostatecznego pobrania tymczasowego cła nałożonego na przywóz niektórych alkoholi tłuszczowych i ich mieszanek, pochodzących z Indii, Indonezji i Malezji

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 9 ust. 4,

uwzględniając wniosek przedstawiony przez Komisję Europejską („Komisja”) po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W sierpniu 2010 r. Komisja w drodze zawiadomienia o wszczęciu opublikowanego w dniu 13 sierpnia 2010 r.⁽²⁾, wszczęła postępowanie w odniesieniu do przywozu niektórych alkoholi tłuszczowych i ich mieszanek, pochodzących z Indii, Indonezji i Malezji („państwa, których dotyczy postępowanie”).
- (2) W maju 2011 r., rozporządzeniem (UE) nr 446/2011⁽³⁾ („rozporządzenie w sprawie ceł tymczasowych”) Komisja nałożyła tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz alkoholi tłuszczowych i ich mieszanek, pochodzących z Indii, Indonezji i Malezji, a w listopadzie 2011 r. nałożono ostateczne cło antydumpingowe na przywóz tych samych produktów rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) nr 1138/2011⁽⁴⁾ („rozporządzenie w sprawie ceł ostatecznych”).
- (3) W dniu 21 stycznia 2012 r. przedsiębiorstwo PT Ecogreen Oleochemicals, indonezyjski eksporter alkoholi tłuszczowych i ich mieszanek, przedsiębiorstwo Ecogreen Oleochemicals (Singapore) Pte. Ltd oraz przedsiębiorstwo Ecogreen Oleochemicals GmbH (zwane dalej łącznie „Ecogreen”) wniosły skargę (sprawa T-28/12) do Sądu o stwierdzenie nieważności rozporządzenia w sprawie ceł ostatecznych w zakresie, w jakim dotyczyło ono cła antydumpingowego w odniesieniu do Ecogreen. Ecogreen podważył dostosowanie dokonane na podstawie art. 2

ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do jego ceny eksportowej do celów porównania ceny eksportowej z wartością normalną spółki.

- (4) W dniu 16 lutego 2012 r. Trybunał Sprawiedliwości wydał wyrok w sprawach połączonych C-191/09 P i C-200/09 P Rada Unii Europejskiej i Komisja Europejska przeciwko Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT) i Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT). Trybunał Sprawiedliwości oddalił odwołania i odwołania wzajemne od wyroku Sądu w sprawie T-249/06 Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT) i Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT) przeciwko Radzie Unii Europejskiej. Sąd stwierdził nieważność art. 1 rozporządzenia (WE) nr 954/2006⁽⁵⁾ w odniesieniu do Interpipe NTRP VAT, między innymi ze względu na oczywisty błąd w ocenie związanej z dokonaniem dostosowania opartego na podstawie art. 2 ust. 10 lit. i), a w odniesieniu do Interpipe Niko Tube ZAT z innych powodów.
- (5) Biorąc pod uwagę, że stan faktyczny w przypadku Ecogreen jest podobny do stanu faktycznego w przypadku Interpipe NTRP VAT w odniesieniu do dostosowania dokonanego na podstawie art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego, a zwłaszcza w odniesieniu do poniższych powiązanych czynników: wielkości sprzedaży bezpośredniej do państw trzecich mniejszej niż 8 % (1–5 %) łącznej sprzedaży eksportowej; istnienia wspólnej własności przedsiębiorstwa handlowego i producenta

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ Dz.U. C 219 z 13.8.2010, s. 12.

⁽³⁾ Dz.U. L 122 z 11.5.2011, s. 47.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 293 z 11.11.2011, s. 1.

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 954/2006 z dnia 27 czerwca 2006 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych rur i przewodów bez szwu z żelaza lub stali pochodzących z Chorwacji, Rumunii, Rosji i Ukrainy, uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2320/97 i (WE) nr 348/2000, kończące przeglądy okresowe i przeglądy wygaśnięcia ceł antydumpingowych na przywóz niektórych rur i przewodów bez szwu z żelaza lub stali niestopowej, pochodzących, między innymi, z Rosji i Rumunii oraz kończące przeglądy okresowe ceł antydumpingowych na przywóz niektórych rur i przewodów bez szwu z żelaza lub stali niestopowej pochodzących, między innymi, z Rosji i Rumunii oraz z Chorwacji i Ukrainy (Dz.U. L 175 z 29.6.2006, s. 4).

eksportującego/kontroli nad nimi; charakteru funkcji wykonywanych przez przedsiębiorstwo handlowe i producenta eksportującego, uznaje się za stosowne ponowne obliczenie marginesu dumpingu dla Ecogreen bez dokonania dostosowania na podstawie art. 2 ust. 10 lit. i) i odpowiednią zmianę rozporządzenia.

A. NOWA OCENA USTALEŃ NA PODSTAWIE WYROKU SĄDU

- (6) Po wyeliminowaniu dostosowania na podstawie art. 2 ust. 10 lit. i) margines dumpingu ustalony dla Ecogreen, wyrażony jako odsetek ceny importowej CIF na granicy Unii, przed ocleniem, wynosi mniej niż 2 %, a zatem jest objęty zasadą *de minimis* zgodnie z art. 9 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. W świetle powyższego należy zakończyć dochodzenie w odniesieniu do Ecogreen bez wprowadzania środków.
- (7) Należy skorygować margines dumpingu dla wszystkich spółek w Indonezji, odmienny niż dla innego producenta eksportującego z indywidualnym marginesem, który został oparty na marginesie współpracującego indonezyjskiego producenta eksportującego z najwyższym marginesem dumpingu, tak by uwzględnić ponownie obliczony margines dumpingu Ecogreen.

B. UJAWNIANIE USTALEŃ

- (8) Zainteresowane strony zostały poinformowane o propozycji skorygowania stawek cła antydumpingowego dwoma powiadomieniami celem ujawnienia ustaleń, jednym wysłanym dnia 13 czerwca 2012 r. i drugim wysłanym dnia 25 września 2012 r. Zgodnie z przepisami rozporządzenia podstawowego wszystkim stronom został przyznany okres następujący po każdym ujawnieniu ustaleń, w trakcie którego mogły składać oświadczenia.
- (9) Uwagi dotyczące ujawnienia ustaleń z dnia 13 czerwca 2012 r. zostały przekazane przez P.T. Musim Mas (PTMM) – drugiego producenta eksportującego w Indonezji, jednego producenta w Unii i jednego producenta eksportującego w Malezji. PTMM zwrócił się z prośbą o spotkanie wyjaśniające ze służbami Komisji i takie spotkanie wyjaśniające się odbyło.
- (10) PTMM, dla którego również dokonano dostosowania na podstawie art. 2 ust. 10 lit. i), podniósł, że wyrok Trybunału w sprawach połączonych C-191/09 P i C-200/09 P powinien spowodować ponowne obliczenie marginesu, podobnego do tego, którego dokonano dla Ecogreen, bez dostosowania na podstawie art. 2 ust. 10 lit. i), ponieważ z chwilą, z którą stwierdza się istnienie jednego podmiotu gospodarczego złożonego z producenta eksportującego i przedsiębiorstwa handlowego, nie można dokonać dostosowań na podstawie art. 2 ust. 10 lit. i). Spółka wniosła również, że ciężar dowiedzenia, że należy dokonać dostosowania, spoczywa na instytucjach i że nie dowiodły one tego w przypadku PTMM.

Dowodziła również, że jej sytuacja była identyczna z sytuacją Ecogreen i każda różnica w traktowaniu równałaby się dyskryminacji.

- (11) W odniesieniu do uwag PTMM należy zauważyć, że z wyroku Trybunału w sprawach połączonych C-191/09 P i C-200/09 P nie wynika, iż z chwilą powstania jednego podmiotu gospodarczego nie można dokonywać dostosowania na podstawie art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego. Dostosowanie na podstawie art. 2 ust. 10 lit. i) uznaje się za uzasadnione w przypadku PTMM, jak to zostało wyjaśnione w rozporządzeniu w sprawie ceł ostatecznych, w korespondencji ze spółką i poniżej.
- (12) Istnieje szereg różnic między okolicznościami w przypadku dwóch indonezyjskich producentów eksportujących, zwłaszcza między niższymi powiązаныmi czynnikami: wielkością bezpośredniej sprzedaży eksportowej dokonanej przez producenta; znaczeniem działalności przedsiębiorstwa handlowego i funkcją produktów pozyskanych z niepowiązanych spółek; istnieniem umowy między przedsiębiorstwem handlowym a producentem, która przewidywała, że przedsiębiorstwo handlowe miało otrzymywać prowizję za sprzedaż eksportową. Biorąc pod uwagę zróżnicowaną sytuację, w której znajdowały się obie spółki, należy odrzucić argument dotyczący dyskryminacji.
- (13) Należy zauważyć, że PTMM również wniósł odwołanie (sprawa T-26/12) do Sądu o stwierdzenie nieważności rozporządzenia w sprawie ceł ostatecznych w zakresie, w jakim cło antydumpingowe dotyczyło PTMM.
- (14) Jeden producent eksportujący w Malezji utrzymywał, że ponowne obliczenie marginesu dla Ecogreen, bez dostosowania na podstawie art. 2 ust. 10 lit. i) nie znalazło potwierdzenia w wyroku w sprawach połączonych C-191/09 P i C-200/09 P lub zawartych w nich faktach. Wskazał on, że Sąd w sprawie T-249/06 znalazł oczywisty błąd w ocenie w zastosowaniu art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego w zakresie, w jakim Rada dokonała dostosowania ceny eksportowej uzyskiwanej przez Sepco w kontekście transakcji dotyczących rur produkowanych przez Interpipe NTRP VAT, ale nie tych, które były produkowane przez Interpipe Niko Tube ZAT. Okoliczności faktyczne w przypadku Ecogreen nie mogły być zatem jednocześnie podobne do sytuacji Interpipe NTRP VAT i sytuacji Interpipe Niko Tube ZAT ze względu na różnice w sytuacji obu tych spółek.
- (15) Argument ten został przyjęty. Sytuacja Ecogreen jest rzeczywiście podobna do tej, w której znajduje się Interpipe NTRP VAT. Ustalenie to uzasadnia potrzebę podjęcia odpowiednich kroków, by ponownie obliczyć margines dumpingu dla Ecogreen bez dostosowania na podstawie art. 2 ust. 10 lit. i).

- (16) Producent eksportujący w Malezji ponadto podtrzymywał, że sytuacja Ecogreen, opisana w rozporządzeniu w sprawie ceł ostatecznych, nie jest nawet podobna do sytuacji, w której znalazł się Interpipe NTRP VAT. Po ponownej ocenie dokładnych okoliczności faktycznych w przypadku Ecogreen, uznaje się jednak, że są one wystarczająco podobne do okoliczności faktycznych w przypadku Interpipe NTRP VAT, ponieważ Sąd ustalił podczas oceny, czy spółka prowadząca działalność handlową była pod kontrolą producenta eksportującego lub czy istniała wspólna kontrola, że taka kontrola jak w przypadku Interpipe NTRP VAT istniała w przypadku Ecogreen. Ustalenie to oraz kilka innych czynników, jak wskazano w motywie 4, prowadzą do wniosku, że dostosowanie na podstawie art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego nie powinno było mieć miejsca.
- (17) Ten sam producent eksportujący w Malezji, jako alternatywny argument odnoszący się do podobieństw między sytuacją Ecogreen i okolicznościami sprawy T-249/06, wniósł, że powiadomienie mające na celu ujawnienie ustaleń przesłane w dniu 13 czerwca 2012 r. było niewystarczające i że powinno się dokonać dodatkowego ujawnienia podstawowych faktów i względów, na których podstawie uzasadnione jest dokonanie ponownego obliczenia dla Ecogreen. Jeden producent w Unii również stwierdził, że oba ujawnienia, o których mowa w motywie 8 były niewystarczające, i dowodził, że został pozbawiony prawa do obrony.
- (18) W tym kontekście należy przypomnieć, że pewne szczegóły odnoszące się do konkretnych spółek, które mają charakter poufny, nie mogą być ujawnione stronom trzecim. Jednak charakter okoliczności faktycznych w przypadku Ecogreen, które są podobne do okoliczności w przypadku Interpipe NTRP VAT, jak zostało wskazane w motywie 5, został ujawniony zainteresowanym stronom w dniach 13 czerwca 2012 r. i 25 września 2012 r., którym został przyznany okres następujący po ujawnieniu ustaleń, w trakcie którego mogły składać oświadczenia zgodnie z przepisami rozporządzenia podstawowego.
- (19) W odpowiedzi na drugie ujawnienie ustaleń wysłane w dniu 25 września 2012 r. strony głównie podtrzymały swoje twierdzenia zawarte w odpowiedziach na ujawnienia ustaleń z dnia 13 czerwca 2012 r.
- (20) PTMM rozszerzył swoje uwagi, opierając się na swoim głównym twierdzeniu, w myśl którego istnienie jednego podmiotu gospodarczego złożonego z PTMM i jego przedsiębiorstwa handlowego wyłącza dostosowanie na podstawie art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego, podnosząc, że instytucje przekształcają doktrynę jednego podmiotu gospodarczego, określoną przez sądy, w podejście funkcjonalne, w którym byłaby wymagana analiza funkcji powiązanego przedsiębiorstwa handlowego.
- (21) Odnotowuje się, że ta sprawa obejmuje kwestię prawną, która jest przedmiotem zawisłej sprawy.
- (22) Ponadto PTMM twierdził, że argumenty w motywie 12 powyżej nie są przekonujące i nie wystarczą do rozróżnienia okoliczności Ecogreen i PTMM odpowiednio.
- (23) Pod tym względem wystarczy zauważyć, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem, różne traktowanie spółek, które nie znajdują się w jednakowej sytuacji, nie oznacza dyskryminacji⁽¹⁾. Na tym tle każda jednostkowa sprawa może być oceniona indywidualnie w kontekście ustaleń zawartych w wyrokach T-249/09 i sprawach łączonych C-191/09 P i C-200/09 P.
- (24) Pierwszy argument: wielkość bezpośredniej sprzedaży eksportowej dokonana przez producenta. PTMM wniósł, że nie ma działu ds. marketingu i sprzedaży i stwierdził, że cała sprzedaż zrealizowana bezpośrednio przez producenta w Indonezji (a nie przez powiązane przedsiębiorstwo handlowe) została przeprowadzona zgodnie z wymogami prawnymi. Funkcje marketingowe i sprzedaży były wykonywane przez jego przedsiębiorstwo handlowe w Singapurze. Z tego powodu PTMM wniósł, że ten argument nie uzasadnia dostosowania na podstawie art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego ani rozróżnienia dokonanego między PTMM z jednej strony a Interpipe NTRP VAT z drugiej.
- (25) Artykuł 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego przewiduje, że należy dokonać rzetelnego porównania między ceną eksportową i wartością normalną na tym samym poziomie handlu, biorąc pod uwagę różnice, które wpływają na porównywalność cen. W przypadku gdy nie jest możliwe porównanie ustalonej wartości normalnej i ceny eksportowej na takiej podstawie, uwzględnia się, w formie dostosowań i oceniając każdy przypadek z osobna, różnice między czynnikami, które zostały zgłoszone i co do których wykazano, że mogą wpłynąć na ceny oraz ich porównywalność.
- (26) Na tej podstawie i jak zostało to wyjaśnione w motywie 38 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, dostosowania w przypadku m.in. różnic prowizji między cenami sprzedaży eksportowej i sprzedaży krajowej podczas pierwotnych dochodzeń zostały uznane za uzasadnione ze względu na różnice w kanałach sprzedaży między sprzedażą eksportową do Unii Europejskiej i sprzedażą krajową.
- (27) Argumenty przedstawione przez PTMM nie są sprzeczne z pierwszym argumentem, mianowicie, że poziom bezpośredniej sprzedaży eksportowej osiągnięty przez PTMM jest wyższy niż osiągnięty przez Interpipe NTRP VAT i że ten fakt odróżnia PTMM od Ecogreen. Biorąc oczywiście pod uwagę poziom bezpośredniej sprzedaży eksportowej, można jedynie wyciągnąć wniosek, że sprzedaż eksportowa PTMM jest realizowana nie tylko przez jego powiązane przedsiębiorstwo handlowe w Singapurze, ale również w Indonezji.

⁽¹⁾ Sprawa C-248/04, Koninklijke Cooperatie Cosun [2006] Zb.Orz. s. I-10211, pkt 72, i sprawa C-303/05 Advocaten voor de Wereld [2007] Zb.Orz. s. I-3633, pkt 56. Sprawa C-372/06 Asda Stores Ltd przeciwko Commissioners of Her Majesty's Revenue and Customs, [2007] Zb.Orz. s. I-11223, pkt 62.

- (28) Drugi argument: znaczenie działalności przedsiębiorstwa handlowego i funkcji produktów pozyskanych z niepowiązanych spółek. PTMM wniósł, że – mimo, iż nie zaprzecza, że jego powiązane przedsiębiorstwo handlowe było zaangażowane w obrót szeregiem różnych produktów opartych na oleju palmowym – argument jest błędny, ponieważ został oparty na działalności nieobjętej pierwotnym dochodzeniem.
- (29) Aby ocenić, czy funkcje przedsiębiorstwa handlowego nie są funkcjami wewnętrznego departamentu ds. sprzedaży czy raczej funkcjami przedstawiciela handlowego pracującego na zasadzie prowizji w rozumieniu wyroku Sądu w sprawie T-249/06, działalność przedsiębiorstwa handlowego musi być oceniona w świetle realiów gospodarczych. Istnieją podobieństwa w odniesieniu do funkcji przedsiębiorstwa handlowego odnośnie do produktu objętego postępowaniem i innych produktów w obrocie. Zgodnie z wyjaśnieniami zamieszczonymi poniżej w motywie 30 i 31, zostało to potwierdzone tym, że stosunek między PTMM i jego powiązanim przedsiębiorstwem handlowym, w tym kwestia dotycząca funkcji tego ostatniego, dla większości, jeżeli nie dla wszystkich produktów, jest unormowany w jednej umowie bez wyróżniania poszczególnych produktów. Należy zauważyć, że ogólna działalność przedsiębiorstwa handlowego jest oparta w znacznym stopniu na dostawach pochodzących z niepowiązanych spółek. Funkcje przedsiębiorstwa handlowego są zatem podobne do tych, które wykonuje przedstawiciel handlowy pracujący na zasadzie prowizji.
- (30) Trzeci argument: istnienie umowy między podmiotem gospodarczym a producentem, która przewidywała, że przedsiębiorstwo handlowe miało otrzymywać prowizję za sprzedaż eksportową. PTMM stwierdził, że umowa ta była umową ramową mającą na celu regulowanie cen transferowych między powiązаныmi stronami, by dostosować je do obowiązujących indonezyjskich/singapurskich wytycznych podatkowych i akceptowanych na szczeblu międzynarodowym wytycznych dotyczących cen transferowych.
- (31) Fakt, że umowa ta może być również zastosowana do obliczenia ceny wolnorynkowej zgodnie z mającymi zastosowanie wytycznymi podatkowymi nie stoi w sprzeczności z ustaleniem, że zgodnie z umową przedsiębiorstwo handlowe otrzymywało prowizję w postaci stałej marży zysku jedynie za swoją działalność międzynarodową związaną z marketingiem i sprzedażą. Faktycznie sama nazwa i warunki umowy uzasadniają ustalenie, że umowa miała na celu unormowanie stosunku między PTMM a przedsiębiorstwem handlowym oraz że nie była ograniczona do cen transferowych i kwestii podatkowych. Umowa dowodzi zatem poszlakowo, że funkcje przedsiębiorstwa handlowego są podobne do tych, które wykonuje przedstawiciel handlowy pracujący na zasadzie prowizji.
- (32) W świetle argumentów przedstawionych powyżej instytucje spełniły wymogi standardu dowodu wymagane przez utrwalone orzecznictwo⁽¹⁾: oparły swoje ustalenia na dowodach bezpośrednich lub przynajmniej

poszlakowych. W odniesieniu do PTMM i z powodów wyjaśnionych powyżej dostosowanie cen eksportowych na podstawie art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego jest uzasadnione i należy zatem zachować obecny poziom cła antydumpingowego.

C. PODSUMOWANIE

- (33) Na podstawie powyższego należy zmienić stawki cła mające zastosowanie do Ecogreen i wszystkich innych spółek w Indonezji (z wyjątkiem P.T. Musim Mas). Zmienne stawki powinny być zastosowane wstecznie od dnia wejścia w życie rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1138/2011, w tym do każdego przywozu podlegającego tymczasowemu cłu od dnia 12 maja 2011 r. do dnia 11 listopada 2011 r. W konsekwencji należy zwrócić lub umorzyć ostateczne cło antydumpingowe, które zostało zapłacone lub zaksięgowane zgodnie z art. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1138/2011 w jego pierwotnej wersji i tymczasowe cło antydumpingowe ostatecznie pobrane na podstawie art. 2 tego samego rozporządzenia w jego pierwotnej wersji ponad stawkę cła określonego w art. 1 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1138/2011 zmienionego niniejszym rozporządzeniem. Wnioski o zwrot lub umorzenie powinny być składane do krajowych organów celnych zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa celnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Wpis dotyczący Indonezji w tabeli w art. 1 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1138/2011 otrzymuje brzmienie:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Ostateczne cło antydumpingowe (w EUR za tonę netto)	Dodatkowy kod TARIC
„Indonezja	P.T. Ecogreen Oleochemicals Batam, Kabil, Batam	0,00	B111
	P.T. Musim Mas, Tanjung Mulia, Medan, Sumatera Utara	45,63	B112
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	45,63	B999*

Artykuł 2

Zwraca się lub umarza kwoty cła zapłacone lub zaksięgowane, na podstawie art. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1138/2011 w jego pierwotnej wersji i kwoty tymczasowego cła antydumpingowego ostatecznie pobranego na podstawie art. 2 tego samego rozporządzenia w jego pierwotnej wersji, które przekraczają kwoty ustanowione art. 1 niniejszego rozporządzenia. Wnioski o zwrot lub umorzenie należy składać do krajowych organów celnych zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa celnego.

⁽¹⁾ T 249/06, pkt 180 i 181.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem następującym po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 12 listopada 2011 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 grudnia 2012 r.

W imieniu Rady
A. D. MAVROYIANNIS
Przewodniczący
